

De advocaat-generaal en het Hof trekken deze redenering op basis van de alleenverkoopwet zonder verdere verklaring door naar de wet handelsagentuur.

K.C.

Hof van beroep Antwerpen 30 mei 2011

Zaak: 2009/AR/3461

ARBITRAGE

Algemeen – Kwalificatie – Bindende derdenbeslissing

ARBITRAGE

Généralités – Qualification – Tierce décision obligatoire

Naar aanleiding van een geschil sloten bouwheer en aannemer een overeenkomst waarbij een architect als deskundige werd aangesteld met als opdracht technisch advies uit te brengen over de kwaliteit van de uitgevoerde werken en de eindafrekening op te stellen. Partijen verbonden er zich toe het eindverslag van de deskundige als een beslechting bij arbitrage te aanvaarden en benoemden deze overeenkomst in de hoofding als een arbitrageovereenkomst.

Anderhalf jaar later dagvaardde de aannemer bouwheer en architect voor de rechtbank. De aannemer vorderde in hoofdorde de aanstelling van een gerechtsdeskundige en in ondergeschikte orde de oplevering van de werf te laten geschieden 'overeenkomstig de arbitrageovereenkomst'. De rechtbank van eerste aanleg te Tongeren verklaarde zich onbevoegd om kennis te nemen van de vordering gericht tegen de bouwheer gelet op de 'arbitrageovereenkomst'.

Het hof van beroep te Antwerpen oordeelt echter dat deze overeenkomst niet kan worden gekwalificeerd als een arbitrageovereenkomst. Volgens het Hof hadden de partijen aan de deskundige immers niet de opdracht verleend een tussen hen gerezen geschil bij wege van rechtsprekende handeling te beslechten. Daarom zou het eindverslag van de deskundige volgens het Hof geen arbitrale uitspraak, maar een bindende derdenbeslissing zijn. Zulk een bindende derdenbeslissing heeft de waarde van een overeenkomst. In tegenstelling tot een arbitrageovereenkomst, sluit een overeenkomst tot bindende derdenbeslissing bovendien de rechtsmacht van de rechter niet uit. De rechtbank van eerste aanleg had zich dan ook ten onrechte onbevoegd verklaard.

Men kan zich de vraag stellen of arbitrage en bindende derdenbeslissing wel voldoende van elkaar verschillen om van twee onderscheiden rechtsfiguren te spreken. Vooral nu het gehanteerde criterium – nl. het al dan niet beslechten van een geschil bij wege van rechtsprekende handeling – bijzonder vaag is. Dit is des te belangrijker nu de procedure, rechten van verdediging en gevolgen van beide figuren grondig van elkaar verschillen.

K.C.

2. BANKRECHT EN FINANCIËEL RECHT/DROIT BANCAIRE ET FINANCIER

*Régine Feltkamp*³

Wetgeving/Législation

Richtlijn 2011/89/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 houdende wijziging van de richtlijnen 98/78/EG, 2002/87/EG, 2006/48/EG en 2009/138/EG betreffende het aanvullende toezicht op financiële entiteiten in een financieel conglomeraat

BANK- EN KREDIETWEZEN

Toezicht – Aanvullend toezicht op financiële entiteiten in een financieel conglomeraat

BANQUE ET CRÉDIT

Contrôle – Contrôle complémentaire des entités financières dans un conglomérat financier

De richtlijn 2011/89/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 (*Pb.L.* nr. 326 van 8 december 2011, in werking getreden op 9 december 2011) versterkt het bestaande aanvullend toezicht op financiële entiteiten in een financieel conglomeraat vanuit de overweging dat financiële conglomeraten blootgesteld zijn aan groepsrisico's die besmettingsrisico's en risicoconcentratie omvatten, alsook aan de complexiteit van het management van vele verschillende juridische entiteiten, aan potentiële belangenconflicten en aan de opgave om het wettelijk aan te houden kapitaal zodanig aan alle gereguleerde entiteiten van het financiële conglomeraat toe te delen dat het meermaals gebruiken van hetzelfde kapitaal wordt vermeden. Als gevolg van de uitbreiding van het toezicht werden diverse andere richtlijnen aangepast.

Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1236/2011 van de Commissie van 29 november 2011 tot wijziging van verordening (EG) nr. 1828/2006 wat betreft investeringen door middel van financieringsinstrumenten

FINANCIËEL RECHT

Europees financieel recht – Investeringen door middel van financieringsinstrumenten

DROIT FINANCIER

Droit financier européen – Investissements au moyen d'instruments financiers

Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1236/2011 van de Commissie van 29 november 2011 (*Pb.L.* nr. 317 van 30 november 2011, in werking getreden op 1 december 2011) strekt ertoe steunmaatregelen voor ondernemingen te versterken teneinde te zorgen voor een ruimere

³. Advocaat te Brussel.

toegang van ondernemingen tot investeringen door middel van financieringsinstrumenten zoals bedoeld in artikel 43, 1., a) van verordening (EG) nr. 1828/2006 van de Commissie van 8 december 2006.

Waar voorheen investeringen door middel van financieringsinstrumenten in de vorm van acties waarbij terugvorderbare investeringssteun, garanties daarvoor of beide worden verstrekt aan ondernemingen (voornamelijk KMO's, met inbegrip van bepaalde micro-ondernemingen) enkel toegankelijk waren bij oprichting, in de vroegste stadia (inclusief startkapitaal) of bij de uitbreiding van ondernemingen, wordt deze beperking door de uitvoeringsverordening opgeheven. Als beperking geldt wel dat de investeringen alleen mogen worden gedaan in activiteiten die door de beheerders van de financieringsinstrumenten potentieel economisch levensvatbaar worden geacht en niet in ondernemingen in moeilijkheden in de zin van de communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden. Financieringsovereenkomsten gesloten vóór 1 december 2011 kunnen worden gewijzigd om daarin nieuwe terugvorderbare investeringssteun of nieuwe garanties voor terugvorderbare investeringssteun overeenkomstig artikel 45 van verordening (EG) nr. 1828/2006 op te nemen.

Wet van 26 november 2011 tot wijziging van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme

FINANCIEEL RECHT

Witwasreglementering

DROIT FINANCIER

Blanchiment de capitaux

Door de wet van 26 november 2011 (*BS* 6 december 2011, in werking getreden op 16 december 2011) werd het artikel 39, § 1, 1ste lid van de wet van 11 januari 1993 ('witwaswet') gewijzigd teneinde de FOD Financiën, in de context van deze wet, aan te duiden als autoriteitscontrole met betrekking tot de financiële postdiensten die door bpost worden aangeboden. De wijziging is het resultaat van de vaststelling dat er geen federale overheidsdienst voor overheidsbedrijven bestaat die de minister van Overheidsbedrijven in haar hoedanigheid als voogdijminister van bpost zou kunnen assisteren bij de taken die aan deze minister krachtens de witwaswet zijn toegekend.

Wet van 28 december 2011 tot invoering van een bijdrage voor de financiële stabiliteit

FINANCIEEL RECHT

Algemeen – Depositobescherming – Resolutiefonds

ECONOMISCH OVERHEIDSBELEID

Algemeen

DROIT FINANCIER

Généralités – Protection des dépôts – Fonds de résolution

GESTION PUBLIQUE DE L'ÉCONOMIE

Généralités

Door de wet van 28 december 2011 (*BS* 30 december 2011, in werking getreden op 1 januari 2012)⁴ werd bij de Deposito- en Consignatiekas een 'Resolutiefonds' opgericht met als taak de financiering te verzekeren van maatregelen die de impact moeten verminderen van het in gebreke blijven van een kredietinstelling op het financieel systeem en op het economisch en sociaal welzijn van België. Het Fonds wordt gemobiliseerd door de Koning, bij een in ministerraad overlegd besluit, nadat het advies werd ingewonnen van de Nationale Bank van België. De kredietinstellingen naar Belgisch recht bedoeld in Titel II van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen (met uitzondering van de instellingen voor elektronisch geld) moeten deelnemen aan dit fonds en daaraan de door de wet voorziene jaarlijkse bijdrage storten.

Voormelde wet past daarnaast artikel 8 van het koninklijk besluit van 14 november 2008 aan wat betreft de bijdrageregeling voor de depositobeschermingsregeling voor de kredietinstellingen naar Belgisch recht.

Koninklijk besluit van 7 november 2011 tot bepaling van de derivaten en andere financiële verrichtingen bedoeld in artikel 4, § 3 en § 4 van de wet van 15 december 2004 betreffende financiële zekerheden en houdende diverse fiscale bepalingen inzake zakelijke-zekerheidsovereenkomsten en leningen met betrekking tot financiële instrumenten

Algemeen – Derivaten

SÛRETÉS

Généralités – Dérivés

Overeenkomstig artikel 4, § 3, 1ste lid van de wet van 15 december 2004 betreffende financiële zekerheden en houdende diverse fiscale bepalingen inzake zakelijke-zekerheidsovereenkomsten en leningen met betrekking tot financiële instrumenten, zoals gewijzigd door de wet van 26 september 2011 ('wet financiële zekerheden'), kunnen de artikelen 9, 9/1, 14 en 15 van deze wet niet

⁴ Wet van 28 december 2011 tot invoering van een bijdrage voor de financiële stabiliteit en tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 november 2008 tot uitvoering van de wet van 15 oktober 2008 houdende maatregelen ter bevordering van de financiële stabiliteit en inzonderheid tot instelling van een staatsgarantie voor verstrekte kredieten en andere verrichtingen in het kader van de financiële stabiliteit, voor wat betreft de bescherming van de deposito's, de levensverzekeringen en het kapitaal van erkende coöperatieve vennootschappen, en tot wijziging van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten.